

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Er GUd for mig, saa træde

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Er GUd for mig, saa træde", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 366. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson01-shoot-workid140591.pdf> (tilgået 22. juni 2021)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*

Nr. 125.

 Mel. Hiertelig mig nu etc.

 Er GUd for mig, saa træde
Mig hvad der vil imod,
Jeg kand i bønnens glæde
Det trine under fod,
Vil GUd mig gierne høre,
Har faderen mig kier,
Hvad kand mig satan gjøre,
Med al sin helved-hær?

 2. Det kand jeg trøstig sige,
Det troer jeg fast, og veed,
At GUd i himmerige
Er ikke mere vreed,
Hans kierlighed mig følger
Hvor jeg gaaer ud og ind,
Og dæmper alle bølger,
Som bruse mod mit sind.

* * * 367

 3. Den grund, hvorpaa jeg bygger,
Er Christus og hans død,
I Jesu pines skygger
Er sielens hvile sød,
Der har jeg funden livet,
Selv er jeg intet værd,
Hvad Jesus mig har givet,
Giør mig for GUd saa kier.

 4. Min Jesus er min ære,
Hand giør mig smuk og fiin,
Men vilde hand ey være,
Den milde frelser, min,
Da torde jeg og kunde
For himlen ey bestaae,
Jeg sank med eet til grunde
I vredens dybe aae.

 5. Hand, hand har reent udslettet
Alt hvad mig var imod,
Hand har mig toed og tvettet
Saa deylig i sit blod,
At jeg mig ret kand fryde,
Og frygter ingen dom,
Lad helved-pølen syde!
Hvad skiøtter jeg derom?

 6. Slet intet mig kand dømmme,
Mig intet giør beklemt,
De grumme svovle-strømme,
De ere mig kun skiemt,
Slet intet mig kand skrekke,
Thi Jesus vil min siel
Med naadens vinger dekke,
Jeg kiender ham saa vel.

*

 - - -

* 368

7. Hans aand er i mit hierte,
Og styrer selv mit sind,
Fordriver al min smerte,
Og bringer lys derind,
Befæster der sit rige
Og naadens stærke pagt,
At jeg kand abba skrige
Af gandske siele-magt.

8. Naar frygt og fare pukke
I sorgens mørke stand,
Da virker aanden sukke,
Som ey udsiges kand,
Som munden ey kand finde,
Og ingen sands forstaae,
Kand GUd dog overvinde,
Som seer sin lyst derpaa.

9. Hans aand min siel opretter
Med mangt et trøstigt ord,
At GUd dem ey forgiætter,
Som paa hans naade troer,
Hvor sødt et himmerige
GUd sine har bereed,
Hvor got det er at stige
Nu snart derind i fred.

10. Der er for GUds udvalde
Den riigdom, som bestaaer,
Lad mig kun døe og falde,
Min himmel ey forgaaer,
Og skal jeg her da væde
Min gang med øyne-vand,

*

* 369

Min JEsu trøst og glæde
Det alt forsøde kand.

11. Hvo sig med ham forbinder,
Og flyer den ondes flok,
Hand spottes vist, og finder
Af kors og trængsel nok;
Den sag vi faaer at lære
Og friste til vor død,
At vee og suk vil være
De frommes daglig brød.

12. Det veed jeg alt tilhaabe,
Dog er jeg uforsagt,
Og kand mig fast beraabe
Paa JEsu naades magt,
Det koste liv og lykke,
Lad gaae! slet ingen ting
Fra JEsu mig skal rykke
Til dødens sidste sting.

13. Lad hele verden briste,
Min JEsus er ved magt,
Hvo vil hans haand opvriste
Og bryde himlens pagt,

Ey hunger sværd og lue,
Ey pine, vee og verk,
Fra JEsu mig skal true,
Det baand er alt for stærk.

✂ 14. Ey engle-kraft og evne,
Ey fyrstendømmes magt,
Ey hvad man veed at nævne
Af skændsel og foragt,

*

✂ - - -

* 370

✂ Ey stort og ey det ringe,
Ey skade eller gavn,
Ey nogen ting skal tvinge
Mig ud af JEsu favn.

✂ 15. Mit hierte lystig springer
I salighedens trin,
Og fryde-sangen klinger
Ved naadens blide skin,
Den soel, som sielen fryder,
Er JEsus, angenem,
Og al min sang betyder,
At himlen er mit hiem.